N°. 5709.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. post.

Brieven, *Gelden*, enz. franko te adresseeren aan "het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 19 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar plaatsruimte meer.

Vereeniging: "REGT VOOR ALLEN."

Bij de verkiezingen van Dingsdag, 19 Juli, ter vervulling van de Dertien openvallende plaatsen in den Gemeenteraad dezer stad, worden door de Vereeniging aanbevolen de Heeren:

J. G. RIJNDERS,
Mr F. TH. WESTERWOUDT,
B. J. MOMMA,
F. VAN DER OUDERMEULEN,
J. BOELEN JRZ.,
A. VAN BOSSE,
Dr A. W. F. HERCKENRATH,
Dr E. C. BÜCHNER,
S. J. GRAAF VAN LIMBURG STIRUM,
J. F. BROMS,
Mr J. A. JOLLES,
J^hr Mr W. E. J. BERG VAN DUSSEN MUILKERK en
R. FEITH.

De KOMMISSIE VAN BESTUUR:
J. W. CRAMER,
Voorzitter.
J. A. ALBERDINGK THIJM,
Sekretaris.

AMSTERDAM,
15 Juli, 1859.

AMSTERDAM, 18 Julij.

Toen onlangs de Tweede Kamer het besluit nam om de koncessie van de Noorderspoorlijn in openbare beraadslaging te gaan nemen, zullen velen vreemd hebben opgezien. Immers, in Nederland, waar de voorzigtigheid wel wat al te dikwerf schroomvalligheid baart, is het een zeer opmerkelijk verschijnsel, dat men stout genoeg is, om bij het woeden van den oorlog aan den opbouw van groote spoorlijnen te werken, alsof het niets was ten tijde van oorlog geld voor spoorlijnen te vinden. Wij waren, wij gelooven niet gansch zonder reden, bezorgd, dat de Kamer een verloren arbeid zou verrigten. Genomen dat de beide Kamers de koncessie hadden goedgekeurd; zij bleef onuitvoerbaar zoo lang de oorlog duurde. Wat zou dergelijke koncessie beteekenen, die, ten speelbal van Europesche oorlogen gemaakt, beginnen moet met uitstel te vragen tot dat de oorlog zou geëindigd en de gelegenheid aangebroken zijn, om het geld aan de markt ruim en veil voor industriële ondernemingen te zien toevloeijen. Intusschen is plotseling uit de lucht komen vallen de vrede van Villafranca en heeft de zaken zoo geschapen, dat altans de mogelijkheid ontstaan is, om met vrucht te arbeiden aan het doorzetten onzer spoorwegplannen.

Met belangstelling zien wij derhalve te gemoet de beraadslagingen over de koncessie-Sloet Reuchlin, die nog al tegenstand schijnt zullen ontmoeten en van de sympathien der meerderheid in verre na niet zeker is. De meeningen zoo omtrent de rigting der lijn als omtrent de voorwaarden loopen nog ver uit elkander. En het is voor ons een probleem of de op velerlei gedachten hinkende, toegefelijke minister van Binnenlandsche Zaken in staat zal zijn, om door loven en bieden tot eene meerderheid te komen.

Is dat zoo met de Noorderlijn, veel grooter, veel belangrijker zijn de bezwaren omtrent de Zuiderlijn, waaraan, naar men zegt, in de Tweede Kamer een zeer ongunstig onthaal is te beurt gevallen. Hoe zou het anders kunnen? De lijn is aangelegd ten dienste van Dort en Rotterdam. Geheel Noord-Holland, met Amsterdam aan het hoofd, de provinciën Utrecht, Gelderland en gansch het noorden van het Rijk zijn daarbij benadeeld. Insgelijks is Zeeland daaraan tijdelijk opgeofferd, altans zeer op den achtergrond geschoven. En ten dienste van zulk eene lijn zal men zich het ongerief van een pont, of de onberekenbare kosten van eene brug over het Hollandsche Diep moeten getroosten! Het is waarlijk al te ongerijmd.

Er is in der tijd gezegd, dat de hartader van Amsterdam flaauw slaat. Den man, die dat zeide, nam men 't kwalijk, dat hij deze waarschuwing uitsprak, welke der hoofdstad van nut kon en moest zijn, zoo zij behartigd werd. Maar wat dan te zeggen van de Regering, die thans de koncessie der Zuiderlijn doordrijft, eene koncessie dermate ingerigt, dat Amsterdam wel in 't geheel geen hartader meer hebben moet, als zij eene voor haar bestaan zoo verderfelijke lijn dulden kan. Het zedelijk wigt van de hoofdstad des rijks moet zeer gezonken, en de kleinschatting der Regering hoog geklommen zijn, om het mogelijk te maken, dat de Regering de koncessie der Zuiderlijn, waarbij de gewigtigste belangen van Amsterdam geheel over het hoofd gezien zijn, heeft kunnen goedkeuren.

Wij vertrouwen dat de Tweede Kamer zich niet zal laten vinden om aan deze lijn hare goedkeuring te schenken. Maar wij voegen daaraan toe de hoop, dat Amsterdam in dat vertrouwen niet zal inslapen. Zij beschikt over vele middelen, en is in de gelegenheid om vele bondgenooten alom in het rijk te vinden, die zich met haar zullen beijveren tot vernietiging van deze schier onder geene opzigten aanbevelingswaardige koncessie, die met groot bezwaar voor de schatkist een privilegie schenkt aan twee steden. Amsterdam heeft geen regt om op hare beurt privilegiën, dat is onregt ten schade van andere steden te vragen. Maar Amsterdam heeft regt te eischen, dat men geene voorregten schenkt aan andere steden ten haren koste. Zij blijve in 'tgeen zij voorstelt krachtig aandringen op het *nationaal* belang, dan kan 't niet uitblijven, of zij zal de verleende *plaatselijke koncessie* doen vervangen door eene wezenlijk *nationale*.

Naar mate het tijdstip van de bepaalde behandeling van de zaak der spoorwegen in de Tweede Kamer schijnt te naderen, vermeerderen de adressen en onderscheiden beschouwingen deswege.

Behalve het, dezer dagen reeds door ons vermelde verdient, wat de *Noorder-spoorwegen* betreft, vermelding, dat de Provinciale Staten van Friesland in hunne zitting van 14 Julij, op het adres van G. J. Reerink c. s. omtrent de koncessie voor die spoorwegen, besloten hebben, zich, tot ondersteuning der daarbij voorgestelde rigting, tot den Koning te wenden.

De heer Yde van der Meulen, kommissionnair en bierbrouwer te Leeuwarden, heeft een adres aan de Tweede Kamer ingezonden, strekkende om Harlingen te verbinden, over Leeuwarden en Heerenveen, met Steenwijk, en Groningen over Assen insgelijks over Steenwijk, om van daar op den spoorweg te Zwolle aan te sluiten; hij wil de lijn van Groningen op Leeuwarden onuitgevoerd laten tot tijd en wijle de aansluiting te Leer of Asschendorff aan de Hannoversche Westbaan door de respektieve goevernementen haar beslag zal hebben erlangd.

In den *Stoompost* wordt, in verband met de noorderlijnen, het gewigt aangetoond van de verbinding der Zuiderzeehavens Harlingen en Kampen, en tevens van die met Utrecht. Er wordt op gewezen, dat de aanvrage van Dull en C°. nagenoeg nederkomt op die derzelfde lijnen, die sedert jaren door vele gewestelijke en plaatselijke besturen, zelfs door de hooge Regering meermalen zijn goedgekeurd, o. a. in eene vergadering, gehouden te Zwolle, in Okt. 1852. De rigting in Overijssel was alreeds in 1845 bepaald, na rijp beraad van kundige mannen. Ook het belang der fabriekstad Enschedé brengt die mede, en wel omdat hare fabriekaten dan aanzienlijk minder vracht zullen betalen dan volgens het ontwerp Sloet-Reuchlin.

In den gemeenteraad van Leyden van 16 Julij heeft de heer Sikkel Groos rapport uitgebragt omtrent de ontvangst der raadskommissie ter beoordeeling van den aanleg van een spoorweg van Leyden op Woerden, bij den staatsraad-kommissaris des Konings in Zuid-Holland. Hij deelde mede, dat Z. H. Ed. Gestr. had te kennen gegeven, dat hij veel belang stelde in de bevordering van de spoorwegen en dat hij de belangen, die Leyden daarbij mogt hebben, ook niet zoude tegenwerken. — Voorts sloeg de rapporteur voor, aan dezelfde kommissie, wanneer vooraf de burgemeester zal zijn verzocht zich aan het hoofd te stellen, op te dragen zich met de direktie der Hollandsche ijzeren spoorweg-maatschappij in verband te stellen, ten einde van haar bepaaldelijk te vernemen, welke hare voornemens zijn omtrent den aanleg van een spoorweg van Leyden op Woerden; waartoe met algemeene stemmen is besloten.

Wat eindelijk betreft de *Zeeuwsch-Limburgsche* spoorweglijn, daaromtrent zijn in de laatste dagen bij de Tweede Kamer twee adressen ingekomen als een van de leden der kommissie respektievelijk door de gemeentebesturen van Middelburg, Vlissingen en Goes en de aldaar gevestigde kamer van koophandel en fabrieken benoemd, om de belangen van den Zeeuwsch-Duitschen spoorweg bevorderlijk te zijn; — en ten andere van de kamer van koophandel en fabrieken te Middelburg. In het eerste adres wordt gezegd, dat de kommissie maar al te zeer overtuigd is, dat indien de koncessie-Bredius-Sypesteyn, zoo als zij daar ligt, door de wetgevende magt wordt bekrachtigd, het tot stand komen van den Zeeuwschen spoorweg *meer onzeker zal zijn dan ooit en welligt voor goed verloren gaat.* Vooral worden bezwaren geopperd tegen al. 3 van art. 28 der verleende koncessie, bepalende: "Voor de lijn van Vlissingen tot Roosendaal wordt de termijn voor oplevering en het in exploitatie brengen gesteld op vier jaren, nadat de weg van Rotterdam tot Maastricht voor de exploitatie is geopend; *met de werken van die lijn wordt geen aanvang gemaakt, vóór dat de weg van Rotterdam tot Maastricht voltooid is.*" De eenige reden dier bepaling ligt daarin, dat men bang is voor den Zeeuwsch-Limburgschen weg; men wil Zuidholland vooraf beveiligen tegen eene konkurrentie, waarvoor men bevreesd is.

Er zijn ons een paar korrespondentiën geworden uit Italië, die, ofschoon al wat oud van dagteekening, dewijl toevallige omstandigheden de bezorging ten onzent vertraagd hebben, om eenige daarin voorkomende bijzonderheden niet van belang ontbloot zijn, al is de vrede tusschen de oorlogvoerende mogendheden gesloten.

De eerste korrespondentie betreft het gebeurde te Perugia, en bezorgt ons een brief uit die stad geschreven door een officier, die aan den strijd der Pauselijke troepen tegen de opstandelingen heeft deel genomen. Ziehier dien brief:

"Ik had u sinds lang moeten schrijven, doch de tijd ontbrak mij. Onze gezondheid laat niets te wenschen over. Wij verloren 10 man, waaronder een kapitein en hebben 40 gekwetsten, waaronder een kapitein en een luitenant. Onze troepen hebben met zeldzamen moed en geestdrift gestreden en eerst na drie uren vechtens zijn wij de stad binnengetreden. Geloof intusschen geen woord van alles, wat tegen ons is uitgebraakt. Eene enkele straat heeft erg geleden, die namelijk door welke wij binnenrukten en een hevig vuur tegen ons onderhield. Zooals natuurlijk altijd gebeurt, hebben eenige onschuldige nieuwsgierigen, maar in zeer klein getal, de straf der schuldigen gedeeld. Dat was echter de schuld der troepen niet, want men kan de onschuldigen niet kennen, wijl degenen, die niet schoten, op de daken zaten en met steenen of pannen op ons wierpen. De manschappen zijn overigens den ganschen volgenden dag in hunne kwartieren gekonsigneerd geweest en gedurende drie dagen kon geen soldaat, die niet tot de dagdienst behoorde, de kazernen verlaten. Perugia is zoo goed als rustig; slechts de bedreigingen der Romagnoli, de lage huurlingen, de verdrukkers van Perugia, ontstellen de inwoners en doen hun een tweede beleg vreezen. Ik geloof echter niet dat de heeren Bolognezen het zullen wagen ons aan te vallen en mogt dat zoo zijn, dan zullen zij duchtig ontvangen worden."

Onze korrespondent voegt bij de mededeeling van bovenstaanden brief de volgende opmerkingen:

"De schrijver van dezen brief is een uitstekend jong officier, wiens familie in Holland bij naam zeer gunstig bekend is. Overigens is het ongeloofelijk, welke lasteringen nopens Perugia alom zijn verspreid, vooral door den Toskaanschen *Monitore* en de Genuesche courant, zelfs vóór dat bij mogelijkheid eenige bijzonderheden bekend konden

zijn. Om de leugens ingang te doen vinden, zijn de minste bijzonderheden nopens personen en woonplaatsen opgegeven. Wie nu buiten Perugia is en over de echtheid toch niet oordeelen kan, staat verbaasd en roept: „zoo zal men toch niet durven liegen!" en op die wijze neemt de groote hoop alles als waarheid aan. Het blijft altijd: *calumniare audacter semper, aliquid haeret.* Intusschen hebben bij de gelegenheid verscheidene deugnieten hunne straf gevonden, onder anderen sneuvelde de gemeente-sekretaris, die reeds in 1848 deel aan de revolutie nam en, ofschoon geamnestieërd, in het geheim zoo veel mogelijk kwaad bleef broeijen. Het verdient inzonderheid opmerking, dat zoowel te Perugia als in de Romagna de hoofdleiders van het oproer juist degenen waren, die in de amnestie, door Z. H. na 1848 geschonken, deelden. en zelfs niet weinigen voor de tweede maal. Zij bleven bovendien in het genot hunner posten en betrekkingen, of werden als ambtenaren in 's lands dienst gesteld: de gewone vruchten dier politieke amnestiën (*et nunc regis intelligite!*). Onder de dooden telt men ook een paar vrouwen, die uit alle magt steenen en dakpannen op de troepen wierpen, tot deze zich genoodzaakt vonden haar door een paar geweerschoten hierin te beletten. Van den belhamels is de zoogenaamde hertogin Napoleon-Valentini, dochter van Lucien Bonaparte en nicht des Keizers in de 1n of 2n graad, gevlugt. Eenige benden vagebonden uit Toskane waren komen helpen en het bewind aldaar had eene aanzienlijke hoeveelheid wapenen, enz. gezonden. De uitwerking dier gematigd krachtdadige rustherstelling is overigens allervoortreffelijkst geweest. De moed der Zwitsers, der overige Pauselijke troepen en van alle goedgezinden is zeer opgewekt en menige half bereide revolutie is op verschillende plaatsen gesmoord."

De tweede brief geeft ons uit Milaan van een onzer daar gevestigde vrienden een omslagtig verhaal der wijze, waarop de Piëmontezen de ettelijke paters Jezuïeten hebben verjaagd, die daar de bediening eener kerk waarnamen, zeer gezien waren bij het volk en er veel goeds deden. Wij vestigen daarop de aandacht onzer lezers. Zij zullen er een voorbeeld in vinden hoe het goevernement van Cavour steunde op de revolutie, en alle welvoegelijkheden, regten en belangen met de voeten trad, als het tot een politiek doel de onchristelijkste hartstogten opzweepte.

„Sinds eenige dagen werden allerlei geruchten nopens de paters verspreid, als van verstandhouding met Oostenrijk en dergelijken onzin, wat ten gevolge had dat in den ochtend van 20 Junij eene kommissie hun huis bij de San-Damianokerk, kwam onderzoeken. Van boven tot beneden werd alles doorsnuffeld, en geen hoekje of gaatje vergeten. Een pater lag met eene hevige koorts te bed, en hoe men ook verzekerde dat bij hem zoo min iets te vinden was als elders, hoe men ook bad den lijder met rust te laten, niets baatte en men dreef de barbaarschheid zoo ver, dat men anderhalf uur in de zickekamer bleef, om elk papiertje, ieder boek, elken brief te doorlezen. Wat leverde het onderzoek intusschen op? Men vond eenige gedrukte werken zooals de wederlegging der geschriften van Gioberti, een pakje kouranten uit Florence, „il giglio" (de lelie), van meest litterairen aard, onbeteekenenden brieven van vrienden of bloedverwanten en dergelijken, doch niet het minste dat naar staatszaken zweemde. Nu volgde een streng verhoor nopens het getal en de hoedanigheid der paters, hunne woonplaats, en herkomst, enz. Daarna werd een protokol opgemaakt en alles verzegeld, doch het hoofd der kommissie wachtte zich wel, het geringste stuk met zijn naamteekening te onderteekenen.

„Gelijk te vermoeden was werden de meest zinnelooze geruchten in de stad verbreid wegens het vruchtelooze der nasporing, en des anderen daags 's avonds (21 Junij) verzamelde zich een hoop uitvaagsel voor de deur en vierde zijn moedwil bot door het inwerpen der glazen, onder een oorverdoovend getier. Geene policie vertoonde zich, zoodat het graauw, door die straffeloosheid boosaardiger dan ooit, den 22sten bij vollen namiddag zamenschool, met vreeselijk geweld de vertooning herhaalde en een' bediende onder steenworpen bijna doodde. Men beseft dat de arme vervolgden des nachts niet in hunne woning durfden blijven, zoodat zij zich tot Mgr. Coccio, wijbisschop en vikaris ad interim van het bisdom begaven. Deze deed zijn beklag bij den door Cavour naar Milaan gezonden intendant Vigliany, die zich vergenoegde met te antwoorden: „*che il popolo non volere; Padri Gesuiti.*" (dat het volk de paters Jezuïeten niet mogt lijden). Mgr. hierover regtmatig verwonderd, betuigde integendeel hoe die paters tot dusverre waren bemind geweest, dat hunne kerk druk bezocht werd en zij zich nooit in het minste met politiek bemoeiden.

„Den 23sten des morgens deed Vigliani den superior der paters tot zich komen, verklaarde hem de paters niet langer in de stad te kunnen gedoogen, dat zij moesten vertrekken, waartoe hij de passen zoude geven, en een inventaris door hem zou opgemaakt worden. Welke vertoogen de superior hiertegen ook maakte, alles bleef vruchteloos en zelfs geen dag uitstel kon verkregen worden. Terwijl men in afwachting was, dat iemand van het bestuur zoude komen om den inventaris op te maken, schoolde dien eigen avond, van 23 Junij, op nieuw het gepeupel bijeen. De paters waren echter niet daar, en slechts een broeder met twee knechts bewaarden het huis. Een niets kwaads vermoedend burger, die juist gekomen was om eenige medaljes en kerkboekjes te halen, werd onmiddelijk naar de gevangenis gesleept. Intusschen kwam voortdurend meer uitvaagsel van hooger en lager rang bijeen, onder het uitbulderen der ijselijkste bedreigingen. De deur werd stuk geslagen, en men vloog het huis binnen, de trappen op, alle hoeken en kamers door, om — zoo heette het, — een Oostenrijksch majoor te zoeken, die natuurlijk niet te vinden was. Wat overigens onder de hand kwam werd als goede buit aangezien en zelfs het horologie van een der knechts ontkwam den roovers niet. Wat in refter en kelder was of tot het altaar behoorde ontging den bandieten niet, waartoe zij zelfs met brandende kaarsjes in de kerk en klokketoren klommen, altijd onder voorwendsel van den majoor te willen vangen. Vigliani gaf bewijs van zijnen ijver door geen policie te zenden; maar ten laatste verschenen eenige *guardi nazionali*, die de twee broeders en den knecht ontzetten en in bewaring bragten. Daarna verstrooide zich het gemeen door de stad en dischte de onzinnigste verhalen op over hetgeen bij de Jezuïeten gevonden was, zoo als kleederen om zich als Piëmonteesch soldaat, zouaaf of dame te vermommen, en aldus te spionneren. De Toskaansche en Piëmonteesche bladen zijn niet in gebreke gebleven hunne kolommen met dien laster te vullen.

„Des anderen daags werd nog een pater gevonden en bij de in bewaring genomen broeders en knechts ter *questura* gebragt. Hoe lang allen daar zullen vertoeven, is nog onbekend.

„De kerk van San-Damiano en het aangrenzende huis der paters zijn klein, doch werden dadelijk in beslag genomen en tot hospitaal ingerigt. Men heeft de eigenaars hierover niet geraadpleegd, ongetwijfeld om een bewijs van eerbied voor het regt van eigendom te geven. — Maar wat zou men ook op zulk eene kleinigheid zien, als men het 7e en 10e gebod sinds lang schijnt afgeschaft te hebben. Daarbij hebben de Sardo-Milanezen een uitmuntend voorbeeld aan hun meester, die zich onledig hield met het inslokken (*quo jure?*) van heel Lombardije, Modena, Parma, Toskane, Romagna en wat verder onder zijne begeerige vingers zal vallen. Intusschen geeft een en ander een aardigen voorsmaak van het geluk en de vrijheid dat aan Milaan en Lombardije bezorgd wordt."

In de zitting der Tweede Kamer van heden heeft de minister van Financiën de quæstie der doorgraving van Holland op zijn smalst wederom besproken en verklaart dat, wanneer de doorgraving onoverkomelijke moeijelijkheden mogt opleveren, dan andere ontwerpen zouden worden voorgesteld om te voorzien in eene volstrekte behoefte der hoofdstad. Het plan der doorgraving stond evenwel bij de Regering vast. Het rapport der kommissie ter zake der doorgraving zou na koninklijke magtiging publiek worden gemaakt.

Sommige dagbladen hebben dezer dagen melding gemaakt van een adres, door de docenten der Delftsche akademie aan Z. M. den Koning ingediend ter gelegenheid der benoeming van den majoor Keurenaer tot direkteur dier akademie. Thans kunnen wij met zekerheid berigten, dat het adres noch geteekend, noch ingezonden is. Het plan daartoe moet van een enkel persoon zijn uitgegaan, en het adres door diens tusschenkomst aan de dagbladen zijn toegezonden, daar hij in de meening moet verkeerd hebben, dat men zich zeker met zijn plan zou vereenigen. (*R. C.*)

Bij koninklijk besluit van 6 Julij wordt bepaald: 1°. dat de behandeling van alle zaken betreffende den adelstand, tot dusverre hebbende uitgemaakt een onderdeel der bemoeijenissen van het departement van Binnenlandsche Zaken, zal worden opgedragen aan dat van Justicie; 2°. dat de Hooge Raad van Adel in gelijke betrekking zal staan tot onzen minister van Justicie als dat kollegie thans staat tot onzen minister van Binnenlandsche Zaken; 3°. dat de referendaris mr. W. J. baron d'Ablaing van Giessenburg, met behoud van zijne tegenwoordige jaarwedde, van het departement van Binnenlandsche Zaken naar dat van Justicie zal overgaan; 4°. dat de uitgaven ter zake van adelsaangelegenheden voortaan zullen worden gebragt in het IVde hoofdstuk der Staatsbegrooting; en 5°. dat de vorenstaande bepalingen alle zullen worden gerekend in te gaan met den 1sten Januarij 1860.

Op de Turfmarkt hadden eergisteren tusschen een aantal arbeiders vrij ernstige botsingen plaats; door tusschenkomst der policie is de orde hersteld.

In de *Zwolsche Ct.* leest men. Als een bewijs van ongemeen vroegen oogst vermelden wij, dat op de weekmarkt van eergister te Zwolle voor het eerst nieuwe rogge is aangevoerd door de landbouwers A. v. d. Bosch te Heerden en H. J. Borgen te Wilsum. In gewone jaren had dit niet plaats dan in het laatst van Julij of het begin van Augustus.

De Thermometer teekende heden als volgt:

's morgens	9 ure	82	graden	Fhr.	
„	11	85½	„	„	
's namidd.	1	86	„	„	
„	3	85½	„	„	

Z. M. heeft benoemd: tot kommandeurs der orde van den Nederl. Leeuw, Zijne Hoogheid den Soesoehoenan van Soerakarta, Pakoe Boewono Senopati Ingalogo Ngabdoer Rachman Saidin Panotogomo den VIIste, en Zijne Hoogheid den Sultan van Djokjarta, Hamangkoe Boewono Senopati Ingalogo Ngabdoer Rachman Saidin Panotogomo Kalifatolah den VIden; en tot ridder dier orde, den onafhankelijken Prins aan het Hof van Soerakarta, Pangeran Adhipati Ario Mangkoe Negoro; tot regter-plaatsverv. in de arr.-regtbank te Alkmaar, mr. W. van der Kaay; pensioen verleend aan C. A. van Coenen, gewezen kommies ter provinciale griffie van Noordbrabant, ten bedrage van ƒ727.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Zaturdag, 16 Julij.

In deze zitting zijn ingekomen eenige naturalizatie-wetten.

De kommissiën van rapporteurs voor de wetsontwerpen tot regeling der voormalige wees- en momboirkamers en tot het verleenen van eene toelage aan gepensioneerde officieren bij de zeemagt alsmede tot regeling van de grenzen der bezittingen op Timor hebben daaromtrent hare eindverslagen uitgebragt. De dag der behandeling dezer wetsontwerpen zal nader bepaald worden.

De heer van Hall heeft verlof gevraagd om, in verband met het gezegde van den minister van Financiën in de zitting van den 12 Julij dat de regering, zoo spoedig eene goede behandeling toelaat, een wetsontwerp zal indienen omtrent eene verbeterde gemeenschap van de hoofdstad des Rijks met de zee, aan de regering dienaangaande een drietal vragen te doen. Dat verlof erlangd hebbende, en de minister van Binnenlandsche Zaken zich bereid verklaard hebbende, om onmiddelijk inlichtingen te geven, in zoo ver hij daartoe in staat was, heeft de heer van Hall gevraagd: 1°. of er geene kommissie benoemd was om de ontwerpen over de bedoelde aangelegenheden te onderzoeken; 2°. of die kommissie niet in last heeft om verslag uit te brengen over de vraag of de uitvoering der zaak aan den Staat, dan wel aan partikuliere personen zal worden overgelaten, en 3°. of de kommissie niet op zijn vroegst een antwoord moet inleveren op den 1sten Augustus.

Die vragen verklaarde hij te doen, omdat de pozitieve verzekering van den minister van Financiën, naar hij meende, in strijd was met hetgeen het publiek daaromtrent verhaalde.

De minister van Binnenlandsche Zaken heeft een bevestigend antwoord op de drie vragen gegeven, en te kennen gegeven dat zijns inziens geen strijd met het gezegde van den minister van Financiën bestond, aangezien na 1°. Augustus men zich zal moeten onledig houden met het ontwerpen eener voordragt, die, gereed zijnde, aan de Kamer zal worden aangeboden.

Hiermede liep deze beraadslaging af.

De heer van Wintershoven heeft daarna verlof gevraagd om op een nader te bepalen dag aan den minister van Oorlog de vraag te doen, welke de plannen der Regering zijn, na de sluiting van den vrede, ten opzigte van het Limburgsch Bondskontingent. Nu de vrede gesloten was, meende hij dat het offer op Limburg gelegd geen doel zou treffen, weshalve het hem noodig voorkwam te weten welk voornemen de Regering had omtrent de uitvoering der hier betrokken wet, aangenomen door de meerderheid der leden, ter voldoening aan bestaande verpligtingen. Volgens het verlangen van den heer van Wintershoven is bepaald dat die interpellatie door hem op een nader vast te stellen dag zal gedaan worden.

Daarop heeft de algemeene beraadslaging plaats gehad over de vaststelling van bepalingen omtrent het gebruik der spoorwegen.

Daarbij voerden het woord de heeren Wintgens, Godefroi, de Bieberstein, van Hall, Duymaer van Twist en de ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie.

De beraadslagingen werden gestaakt, om op Maandag aanstaande te worden voortgezet.

De Vergadering heeft daarna beslist dat na afloop der behandeling van het aanhangige wetsontwerp zullen afgedaan worden die waaromtrent heden het eindverslag uitgebragt werd, alsmede over de voordragt betrekkelijk de begroting der gestichten Veenhuizen en Ommerschans over de 2de helft van 1859, om daarna nog eene beslissing te nemen over de konkluziën der in den laatsten tijd gedane verslagen omtrent Regeringsbescheiden, alsmede over die aangaande het rapport op het verslag der rekening van de Kommissie van likwidatie van de wees- en momboirkamers over 1857, dat nog heden werd uitgebragt.

's GRAVENHAGE, 17 Julij. Naar men verneemt, zal Z. M. de Koning eerlang de badplaats Wiesbaden gaan bezoeken.

— Naar men verzekert, zal Z. M. de Koning het kamp te Zeist niet bezoeken, en zijn de appartementen, die reeds voor Hd. gevolg te Utrecht waren gehuurd, weder opgezegd.

UTRECHT, 16 Julij. Men verzekert dat den heer J. van de Griendt, wonende te 's Bosch, de leverantie opgedragen is van de fourages voor de kavallerie-paarden, alsmede voor de overige aldaar aanwezige paarden van generaals, hoofd- en andere officieren, welke van 6 Augustus tot 15 September in de legerplaats te Zeist zullen kamperen.

ARNHEM, 16 Julij. Naar men verneemt heeft Z. M.

aan de officieren, die te Millingen kamperen, eenige vuurwapenen van onderscheiden modellen bij de legers in gebruik ter beschikking gesteld, en dat tot eigene oefening van gemelde heeren officieren aldaar.

ROERMOND, 16 Julij. Het heeft Mgr. J. A. Paredis behaagd op den vooravond van het feest van den H. Henricus, te benoemen tot Groot-Vicaris van het Bisdom van Roermond, den Hoog Eerw. heer Henricus Josephus Oomen, Kamerheer van Z. H., Proost van het kapittel der kathedraal en President van het Seminarie van Roermond. De verheffing van dezen verdienstvollen man tot eene zoo hoog gewigtige en onderscheidende betrekking zal ongetwijfeld, met de meest algemeene belangstelling vernomen worden. *M. & R. Bode.*

MAASTRICHT, 16 Julij. De Maas daalt zoo aanmerkelijk, dat de [illegible] der stoombooten van Maastricht naar Luik is gestaakt.

HOORN, 15 Julij. Hoogste graanprijzen. Gerst ƒ 5,25; Haver ƒ 5; Bruine boonen ƒ 8; Vale Erwten ƒ 15. Boter per Ned. ℔ ƒ 1,30. Kippen a ƒ 0,60; Kipeijeren a ƒ 2 per 100 stuks; Eendeijeren a ƒ 2,10 per 100 stuks.

LEIDEN, 15 en 16 Julij. Boter: 1ste kwal. ƒ 1 a ƒ 1,15; 2de kwal. ƒ 0,85 a ƒ 0,97½ per Ned. ℔.

DELFT, 16 Julij. Heden waren alhier de prijzen der Kaas ƒ 11 a ƒ 18; ter markt zijn verkocht 75 stapels, wegende 23,000 Ned. ℔.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 18 Julij. De *Moniteur*, den terugkeer des Keizers meldende, zegt, dat Z. M. gezondheid uitmuntend was en voegt er bij, dat hij op zijn doortogt door de verschillende gemeenten met groote geestdrift ontvangen en met luide toejuichingen begroet is.

LONDEN, 18 Julij. De *Times* behelst eene dépêche uit Weenen, houdende, dat de vertegenwoordigers van Oostenrijk, Frankrijk en Sardinië eerstdaags te Zurich zullen bijeenkomen tot definitieve sluiting van het vredesverdrag. Er zal geen kongres bijeenkomen, vermits beide Keizers besloten hebben, de nog bestaande moeijelijkheden onderling te regelen, zonder tusschenkomst der neutrale mogendheden.

WEENEN, 17 Julij. De Lloydvaartuigen naar Istrië en Dalmatië beginnen den 19den Julij; de snelvaarten naar Konstantinopel den 23sten, en naar Smirna den 26sten Julij.

TURIJN, 17 Julij. De heer Massimo d'Azeglio is alhier aangekomen; de heer Ratazzi, president van de Kamer van gedeputeerden, is belast met het zamenstellen van een kabinet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 Julij. De tijdingen uit Italië blijven verontrustend. Keizer Napoleon heeft en in Sardinië en in het overige Italië al zijne populariteit verloren. Zijn naam, die kort geleden nog gezegend werd, wordt thans slechts met minachting genoemd en zijne beeldtenis overal afgescheurd. Uit weerwraak gaat het portret van Orsini van de eene hand in de andere.

Men zegt voorts, dat Koning Viktor Emanuel zich zoo gekrenkt gevoelt, dat hij het voornemen zou hebben te kennen gegeven, om ten behoeve van zijn zoon te abdikeren. Dit is natuurlijk vooralsnog niets meer dan een gerucht.

Overigens zijn hier diplomatieke mededeelingen ontvangen, volgens welke niet alleen te Florence, Livorno en te Milaan betreurenswaardige woelingen zijn ontstaan, bij gelegenheid van het sluiten des vredes, maar ook [illegible] van ontevredenheid zijn waargenomen.

— Heden ochtend is de Keizer te St Cloud aangekomen. Na de H. Mis te hebben bijgewoond, heeft hij de ministers ontvangen. — Van het Fransche leger, dat naar Frankrijk terugkeert, zal in Italië slechts een legerkorps ter handhaving der orde, gedurende de moeijelijke reorganizatie van het Schiereiland, achter blijven.

— Luidens een korrespondentie van hier in den *Nord*, zal het in beginsel te Villafranca gesloten traktaat te Zurich een bepaalde redaktie ontvangen en na de uitwisseling der ratifikatie op officiële wijze aan de Europesche hoven worden medegedeeld. De adhesie dier hoven is noodzakelijk om de organieke, internationale bepalingen van het traktaat aan het Europeesch volkenregt deel te doen hebben.

— In de kerk St-Louis van het hôtel der Invaliden, bestaat het graf van iemand, die lid van het Legioen van Eer was en sedert vele jaren een der roemrijkste en oudste merkwaardigheden van dat hôtel is. Deze persoon, eene in den ouderdom van bijna honderd jaren overleden vrouw verwierf op het slagveld het eerekruis en de epauletten. Haar geboortenaam was Angelique Duchemin en zij-zelve was bekend onder den naam van luitenant weduwe Brulon.

— Uit Napels zijn aan den *Union* eenige bijzonderheden geschreven, betreffende de militaire onlusten op den avond van den 7n en den 8n des ochtends, aldaar voorgevallen, waaraan het volgende is ontleend: Men weet dat Zwitserland geen overeenkomsten met vreemde landen meer sluit betreffende het in dienst nemen van Zwitsersche soldaten, en mitsdien verzocht had dat het wapen der kantons uit de vaandels der Zwitsersche regimenten te Napels genomen zou worden. Dit was Donderdag verrigt, zonder dat men wist hoe en door wien. Een gedeelte van het 2e regiment Zwitsers, op het oogenblik dat het zich naar de slaapzalen moest begeven, verschijnt gewapend op de binnenplaats der kazerne, opent de poort en kwetst een 2e luitenant en twee sergeanten, die zich tegen die gewelddadigheid wilden verzetten; vervolgens gaan de muiters naar de andere Zwitsersche kazernen om hunne makkers te verleiden. Doch deze blijven doof, terwijl de officieren vruchteloos trachten de oproerige bende van omstreeks 400 soldaten tot de orde terug te brengen. Deze splitst zich in tweeën; de eene troep begeeft zich naar 's Konings paleis te Capodimonte, en dwingt een jong officier mede te gaan. De muiters willen den Koning vragen, dat het Zwitsersche wapen wederom aan de vaandels wordt toegevoegd; doch de Koning doet hen verzoeken zich rustig te verwijderen met de verzekering, dat hij zal trachten hun voldoening te geven. Zij gaan daarop naar het Marsveld waar zij den nacht gewapend doorbrengen.

Intusschen hadden de militaire autoriteiten, zoowel Napelsche als Zwitsersche, raad gehouden en het gevolg daarvan was, dat des ochtends ten acht ure de Zwitsersche regimenten met twee kanonnen naar het Marsveld trokken, waar zij de muiters omsingelden en hen sommeerden de vaandels en wapens over te geven. Honderd muiters gehoorzaamden, doch 300 verzetten zich en wilden zich van hun wapens bedienen. Er werden eenige kanonschoten gelost, die spoedig de muiterij dempten, nadat 15 man gedood, 25 gekwetst, eenige wegliepen en 250 gevangen genomen waren.

Dat die oproerigheid door aanhitsing zou zijn ontstaan, van wege de bevolking, daarvoor is volstrekt geen reden; de geest der bevolking is volmaakt rustig; zij wil niets anders dan wat ze heeft.

— Uit Lissabon is een telegram ontvangen, meldende dat de Koningin van Portugal den 16 aan de gevolgen van keelontsteking overleden is.

ENGELAND.

LONDEN, 16 Julij. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren zeide de heer Fitzgerald, dat de tegenwoordige diskussie over de Italiaansche quæstie voortvloeide uit een verkeerd begrip van de politiek der vorige regering. Nogtans is lord John Russell, hoewel eene nieuwe staatkunde belovende, verpligt geweest den weg van zijn voorganger te volgen.

Lord John Russell vatte het woord op om de beide sprekers te beantwoorden. Bij die gelegenheid verklaarde hij, dat hij zeer ten gunste gestemd was van eene algeheele vrijmaking van Italië. Na in eene herhaling te zijn getreden omtrent hetgeen reeds vroeger door hem was aangevoerd betreffende de staatkunde van deze en de vorige Regering in de Italiaansche aangelegenheden, kwam lord John Russell tot de quæstie of Engeland al dan niet deel zoude nemen aan een kongres. Hierop meende spreker geen voorbarig antwoord te moeten geven. De Keizer van Frankrijk en Oostenrijk zijn het dienaangaande nog niet geheel en al eens, en in allen gevalle is de zaak nog niet zoo ver gevorderd, dat men een besluit kan nemen. Volgens spr. moest de invloed van Engeland gebezigd worden om den vrede te waarborgen en het vredestraktaat zoo mogelijk goed te keuren; doch wij moeten onze onzijdige en onpartijdige pozitie niet verlaten. „Wij zijn bereid, zoo eindigde lord John, om deel te nemen aan elk traktaat, dat den vrede van Europa zal bevestigen, doch zullen nimmer de hand leenen aan een traktaat, dat onbestaanbaar zoude zijn met de eer, de waardigheid, en onafhankelijkheid van ons land.”

— Een Amerikaan, de heer Wise, is in den avond van 1 Julij jl. te St.-Louis in eene ballon opgestegen, ten einde eene lugtreis te doen naar Europa. Deze is, als zij gelukt, de eerste reis van dien aard, die over den Atlantischen Oceaan plaats heeft. Den volgenden dag is de ballon gezien boven Port Hayne, Sandusky en Fairsport aan het Eriemeer, vanwaar hij in eene noordoostelijke rigting voortdreef. Van de aankomst van den luchtreiziger is nog niets vernomen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 16 Julij. Keizer Frans Jozef is heden morgen ten 10 ure in deze hoofdstad teruggekeerd. De aartshertog Maximiliaan heeft Venetië verlaten, om naar Triëst terug te keeren.

— In de heden te Frankfort gehouden buitengewone zitting van den Bondsdag heeft Oostenrijk het den 7n gedane voorstel om alle bondskontingenten mobiel te maken en den prins-regent van Pruissen het opperbevel daarover op te dragen, ingetrokken. Pruissen heeft van zijne zijde het den 4n gedane voorstel, om de 9 en 10 afd. der bondstroepen een deel te doen uitmaken van het Pruissische leger; de hoofdleiding over de gezamelijke vier niet-Pruissische en niet-Oostenrijksche bondskorpsen aan Pruissen op te dragen en de *Marschbereitschaft* van het rezerve-kontingent te dekreteren, ingetrokken.

Pruissen heeft tevens voorgesteld om het besluit van den Bondsdag tot het opstellen van een observatiekorps aan den Boven-Rhijn op te heffen.

— Oostenrijk staakt zijne troepenbewegingen en zal, naar men verneemt, spoedig tot de terugzending der opgeroepene landweer naar hare haardsteden overgaan; ook de verdere ligtingen, die in het geheele rijk waren bevolen, zijn geschorst.

Uit een en ander blijkt alzoo dat aan den oorlog een einde is gekomen, hoewel men niet juist kan zeggen dat het volkomen vrede is, aangezien die niet eerder als bevestigd zal kunnen worden beschouwd, dan wanneer de preliminairen te Villafranca gesteld, bekrachtigd zijn door de groote mogendheden, en Europa tot zijn normalen staat teruggekeerd, aan een nieuwe politieke orde onderworpen zal wezen, bevestigd door internationale traktaten, die van 1815 vervangende, welke nu op de vlakten van Lombardije geheel vernietigd zijn.

Zoodra nu de preliminairen van den vrede aan de groote mogendheden zijn medegedeeld, zullen de Italiaansche Staten worden opgeroepen om de grondslagen van den Bond te bepalen. Noodwendig verwacht men alsdan bezwaren, die niet anders zullen op te heffen zijn dan door de wijsheid der Staten, Napoleons invloed en den goeden raad van Europa.

— Naar uit goede bron beweerd wordt, zou Keizer Napoleon den wensch hebben te kennen gegeven, dat Oostenrijks Keizer met hem medewerke tot de spoedige oprigting van een Italiaanschen bond, en te dien einde hebben voorgesteld om zoo spoedig mogelijk een kongres der Italiaansche Staten bijeen te roepen, waarvan Z. H. de Paus het voorzitterschap zou bekleeden. Tot hiertoe hebben Oostenrijk, Sardinië, Toskane en Modena hunne adhaezie tot zulk een bond gegeven. Van de zijde der Kerkelijke Staten, alsmede van Napels, is men de toetreding wachtende, wijl men niet twijfelt dat, aangezien de tegenwoordige omstandigheden, beide Staten van hun vroeger verzet zullen terugkeeren en aan het bondsplan hunne goedkeuring geven. De hertogin van Parma zal uit handen van Napoleon haar land terug ontvangen.

Wijders zegt men, dat de Keizer Napoleons uitnoodiging om Parijs te bezoeken heeft aangenomen en den 15n in de Fransche hoofdstad zijn zal, op welk tijdstip ook Keizer Alexander van Rusland er verwacht wordt.

— Het is stellig dat de baron von Bach zijn ontslag heeft aangeboden; doch het zou nog niet aangenomen wezen.

— Onze dagbladen zijn nog niet van hunne verbazing hersteld; slechts weinige dagen geleden braakten zij tegen Frankrijk allerlei hoon uit en behandelden Keizer Napoleon op de beleedigendste wijze; en nu zien zij zich gedwongen een andere houding aan te nemen en datgene te prijzen, wat zij kortelings laakten. Nopens het sluiten van den vrede bestaat intusschen slechts ééne meening, namelijk dat beide partijen veel gematigdheid betoond hebben. Oostenrijk immers was in allen gevalle nog in staat om het krijgsgeluk te beproeven en behoefde niet tot elken prijs den vrede te sluiten, terwijl Keizer Napoleon zijne gematigdheid hierdoor heeft bewezen dat hij den afstand van Mantua niet eischte, hoewel die vesting tot Lombardije [illegible] houding zal overigens wel tot Oostenrijks toegevendheid hebben bijgedragen; men zegt ten minste dat Ruslands bemiddelingsvoorstellen meerdere koncessiën van Oostenrijk eischten, dan die, welke door Frankrijk werden voorgesteld.

— De *Frankf. Handelsz.* heeft van zeer geloofwaardige zijde mededeeling ontvangen van een programma, 'twelk, volgens de daarbij gegevene verzekering, eenige dagen geleden in eene vergadering van patriotten uit Noord- en Zuid-Duitschland is opgesteld, en door het blad als een nieuw bewijs wordt aangevoerd van den alom luider wordenden wensch naar Duitsche eenheid en krachtsinspanning. De politieke eischen, welke de vermelde, doch niet bepaald genoemde, vergadering voor de handhaving van een zelfstandig Duitschland doet, zijn: 1°. om, ingeval Duitschland in oorlog mogt komen, aan Pruissen de politieke en militaire leiding naar buiten op te dragen; 2°. vereeniging der gezamenlijke Duitsche bevolkingen door een algemeene volksvertegenwoordiging; 3°. vermeerdering der strijdkrachten en door een systeem van landweer, 'twelk den dienstpligtigen zooveel mogelijk verligt, en door de bepaling van een billijke schadeloosstelling ten bate der strijders ingeval van oorlog; 4 afschaffing

der Duitsche landen, wat konstitutie en beheer betreft van buiten Duitschland gelegen gewesten.

— Uit Konstantinopel ontvangen tijdingen melden, dat de vreedzame gezindheid, die in het Westen wordt opgemerkt, in den Levant weinig navolging vindt. Vroeger is berigt, dat de Porte hare eerste nota door een meer aanneembare verklaring had vervangen, en dat de Divan minder inschikkelijk was ten aanzien van prins Couza, ten opzigte der bijzaken, dan met de groote mogendheden wegens de hoofdpunten. De Divan heeft dan ook halsstarrig geweigerd de door den prins gezondene deputatie te ontvangen, en wil dat deze te Konstantinopel kome om zijne aanstelling te verzoeken en de bepaalde schatting te betalen. Maar de prins weigert een stap te doen, waardoor hij het soevereine regt van den Sultan zou erkennen en wil de schatting niet voldoen dan wanneer de konferentie haar verzuim hersteld en de som bepaald zal hebben.

BERLIJN, 16 Julij. Hier ter beurze wordt de vraag gedaan, of er geheime overeenkomsten en bepalingen tusschen Oostenrijk en Frankrijk bestaan. Algemeen wordt die vraag bevestigend beantwoord, en de taal der Weener pers wijst veelbeteekenend op de toekomstige stelling van Oostenrijk tegenover Pruissen, doch geeft nog geene bewijzen van het bestaan van geheime overeenkomsten.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		16 JULIJ 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	105½	a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64⅝	″	64¾	64 11/16
Dito Dito	3 ″	77	″	77⅛	
Dito Dito	4 ″	98	″	98⅜	98¼
Amortis. Syndik.	3½ ″	94½	″		
Aand. Handel-Maatsch.	″	128	″	129	
Oost-Ind. Leening	4 ″		″		
Aand. Holl. Spoorweg.			″		
Leening idem	4½ pCt.		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″	97	″		
Maatschappij van Weld.	4 ″		″		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″		″		
Dito bij *Rothschild*	2½ ″	52½	″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën	1¾ ″	31⅞	″	32 1/16	31 15/16
Dito	3 ″	43⅞	″	44	
Dito Binnenl.	3 ″	41½	″	41⅝	
Amortisable Schuld		10 1/16	″		
Bewijzen Coupon			″		
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*		125	″		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	45		45¼	45⅛
Dito 1856	3 ″	43 15/16	″	44	
Dito Uitgestelde			″		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	105	″		
Dito bij idem 1828/1829	5 ″		″		
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″	90½	″		
Dito bij idem 1840	4 ″	87	″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	87	″		
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″		″		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	101⅛	″	101¼	
Dito adm. te Hamburg	5 ″		″		
Dito dito te Londen	5 ″		″		
Dito dito dito	4½ ″		″		
Inschrijving in Assignat.	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″	66	″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*		″		
Obligatiën	4 pCt.	80	″		
Pruissen, Obligatiën	5 ″	99⅞	″	100	
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″	69½	″		
Dito [illegible]	4 ″		″		
Dito Metalliek	5 ″	59½	″	60¼	59¾
Dito Rente Amsterdam	5 ″	75⅞	″	76	75¾
Dito Nationale 1854	5 ″	63⅝	″	64¼	63 11/16
Dito dito	2½ ″	31 5/16	″	31⅝	31⅝
Weener Bank-Aktiën	*f*	890	″	900	
Dito Aand. fl. 250, 1839	″		″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	280	″		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 ″		″		
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″		″		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	98¾	″		
Dito 1839 van £ 100	5 ″		″		
Dito 1843 ″ £ 100	4½ ″		″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Dito 1858	4½ ″	91	″	91½	
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs			″		
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	15⅝	″		
Venezuela, dito 6 pCt. thans	3 ″	28	″	28⅛	
Dito Uitgestelde	1 ″	15¼	″		
Grenada, Obligatiën	3½ ″	16⅞	″		
Dito Uitgestelde		5¼	″		
Mexiko, dito	3 ″	18⅝	″		
Nrd-Amer., Pb. *Hope en C.* Lr. A	″		″		
Dito dito	″ B ″		″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Amerik. Bank-Aktiën			″		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	81½	″		
Louisiana	5 ″		″		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5		″		

Handel-Maatschappij kontant 128½, 29; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgef. 226½, 28; Hypotheek 4½ pCt. 89¾; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope. 31 pCt.; Galvest. 71¾.

De markt was heden in eene williger stemming.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64⅝; Aand. Handel-Maatsch. ——, Spanje, Binnenl. 3 pc. 41; Rusl. Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104¾, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 101¼, Oostenrijk, Met. 5 pc. 59 11/16, dito Rente Amst. 5 pc. 76, dito Nationale 1854 5 pc. 63⅝, dito 2½ pc. 31½.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55	2/m. Livorno	*f* 38¼
Zigt ″	″ 55½	″ Napels	″ 79½
2/m. Bordeaux	″ 54⅝	3/m. Petersburg	″ 165
½/m. ″	″ 55⅛	6/w. Weenen	″ 93
3/m. Madrid	″ 234	″ Augsburg	″ 99
″ Cadix	″ 236	″ Frankfort	″ 100
″ Sevilië	″ 233	2/m. Hamburg	″ 35
″ Bilbao	″ 233	Zigt ″	″ 35⅛
″ Lissabon	″ 39½	2/m. Londen	″ 11.52½
″ Porto	″ 39½	Zigt ″	″ 11.60
2/m. Genua	″ 44¾	Rotterdam	″ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 16 Julij. Rente kont. 4½ pc. —.—, op tijd 3 pc. 68.75, Credit mobilier 832.50; Fr.-Oost. Spoorw. 575.—; Spanje 1½ pc. 41; 3 pc. 31½; Rom. Leening —.

MADRID, 15 Julij. Spanje 3 pc. 42.20; 1½ pc. 32.15.

LONDEN, 16 Julij. Cons. 95½ a ⅝; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 19⅛ a ⅜; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —. Grenada uitgest. 18; id. werkelijke —; 5 pc. Venezuela 29¼; 2¼ pc. id. 16; 3 pc. Port. 45½; 3 pc. Spanje 44½; 1½ pc. id. 32¼; Coupons 4¾; Amortiz. —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; Illinois Shares 68; id. 7 pc. Oblig. —; Sardinie —; Ecuador —.

BERLIJN, 16 Julij. Metalliek 5 pc. 62½; Nationale 67¾, Stiegl. 5de serie 99½; 6de id. 108; Rusland 5 pc. 102, Pruiss. Staats. 4½ pc. 83½; id. Nieuwe 5 pc. 101½; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 17, Parijs 78, Hamburg 149⅝, Amst. 141¼, Weenen 68¾, Petersburg 91, Diskonto 5.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 18 Julij.

Van Tarwe verkocht: 133 ℔ o. b. Poolsche *f* 303; 160/2 ℔ n. Bovenl. *f* 265; 133 ℔ o. b. Pools. *f* 315.

Rogge vast: 116 ℔ Petersb. *f* 156; 124 ℔ Galatz *f* 178; 125 ℔ Pruiss. *f* 180, 182.

SCHIEDAM, 13 Julij. Moutwijn *f* 14.25; Jenever *f* 19,75; Amst. Proef *f* 21,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 0,30 per ketel.

STADSNIEUWS.

239ste Staats-Loterij. (Prijzen van *f* 1000 en daarboven.) 2de Klasse, 1ste Lijst: N° 17845 *f* 20,000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 Julij.

GETROUWD (14 Julij): G. M. Zeegers, van Bennebroek, met J. G. Colder.

BEVALLEN (15 Julij): A. Wijsman, geb. van Gelder, Z.

OVERLEDEN (13 Julij): S. M. Trost, wed. H. Kicherer, 77 jaren.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 16 Julij. Hoffman, Margaretha Simonetha, Padang. — 17 Julij. Pot, Nieuwland, Batavia.

HELVOET, 16 Julij. Jansson, Princessan Louise, Batavia.

BROUWERSHAVEN, 16 Julij. Blomquist, Oscar I, Soerabaya, en Lammers van Bueren, Bezöekie, Banjoewangie, beide n. Rott.

UITGEZEILD:

TEXEL, 16 Julij. Bérénice (st.), Marseille.

HELVOET, 17 Julij. Brown, Charlemagne, New-York.

BROUWERSHAVEN, 16 Julij. Mölls, Jan van Hoorn, (v. Banjoewangie) Dordrecht.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 18 Julij, in lading naar:

Dusseldorp.	H. Polman, Niederrhein N°. 4.
Mainz.	J. Hammer, Mainz N°. 3.
Coblentz.	I. Itschert, Delphin.
Keulen.	A. Linkowitz, Cöln N°. 12.
Mannheim.	T. Kroll, Stolzenfels.
Wezel.	A. J. Balk, Vrouw Rebecca.

AMSTERDAM, 18 Julij, vertrokken naar:

Ludwigh., Mannh. en Heilbron. H. In de Kamp, Vlijt en Hoop.

Rijnhoogte ARNHEM, 16 Julij 1 el 56 duim.
KEULEN, 17 ″ 7 vt. 10

Advertentiën.

AANBESTEDING.

Het Roomsch-Katholijk Parochiaal Kerkbestuur te IJsselmuide bij Kampen, zal op Donderdag den 4en Augustus 1859, des voormiddags ten 12 ure, bij den kastelein G. J. Rekvelt, in de herberg *de Kruisweg* te IJsselmuide aanbesteden:

Het Bouwen van eene Kerk met Toren en Pastorij.

De bestekken liggen ter lezing te Kampen bij T. Breijink in het *Hôtel des Pays-Bas* en in het *Koffijhuis* bij de Wed. Groen; te Zwolle in *de Zon* bij C. van der Meulen; te Deventer bij W. E. Boerma; te Zutphen bij C. L. Beek in *de Kroon*, te Arnhem bij G. Holtus en te IJsselmuide in de herberg *de Kruisweg* bij G. J. Rekvelt, alwaar drie dagen voor de besteding de teekeningen ter inzage zullen liggen.

's Morgens voor de besteding aanwijzing in loco; inlichtingen en bestekken op *franco* aanvrage à *f* 1.— bij den Architect H. J. WENNEKERS te Zutphen.
(1619)

(1613) Tegen 5 Percent intrest verlangt men eenige **Mille** te plaatsen op eene **R. K. Kerk** en **Pastorij**, hetzij in eens of bij gedeeltens van *f* 500. Ieder inclineerende gelieve zich aan te melden per *franko* brieven bij den Uitgever dezes onder de Letters P. K. B.

(1620) Aan eene bijzondere School, waar ruimschoots gelegenheid bestaat zich verder te bekwamen, vraagt men **twee R. K. Hulponderwijzers.** Adres, brieven *franco* onder de letters V. S., bij den Boekhandelaar J. J. H. VERLINDEN te Bergen op Zoom.

De warme weersgesteldheid is bijzonder geschikt, om in vereeniging met de aanwending der Abshaubbin's Anti-Rhumatische Watten, alle Rhumatische lijders van hunne pijnen te bevrijden. De door transpiratie geopende huid-poriëen doen de geneeskracht dezer bereide watten met meer effect in de lijdende ligchaamsdeelen dringen, en bewerken daardoor op even onfeilbaar als spoedige wijze, de genezing van het hardnekkigste Rhumatiek. Men zorge slechts de aangedane deelen, zoodanig met deze watten te beleggen, dat de buitenlucht er geen toegang toe krijge, en vernieuwe de watten om de drie dagen. Een aantal brieven en attesten van herstelde Rhumatieklijders, waaronder, die drie à vijf jaren de duldelooste pijnen leden, verzekeren mij de onfeilbarheid der geneeskracht van deze onbetaalbare watten. Ze zijn gerold in een blaauw papier, houdende de gebruiksaanwijzing, benevens de namen der 180 Dépôts in Nederland en onderteekend door den Hoofd-Dépôthouder

A. BREETVELT Az.,
Delft, Groote Markt.

De prijs is 25 Cts. per pakje.

Men lette er vooral op, dat men de Echte bekome, daar onderscheidene Winkeliers, het publiek een pakje watten in de handen trachten te stoppen, hetwelk voor het uiterlijk voorkomen, er veel overeenkomst mede heeft doch dat niets dan gewone watten inhoudt. Men zal derhalve wel doen, met zich alleen in die Dépôts te voorzien, die op het geleidende billet zijn vermeld, en wier namen voor een gedeelte hieronder volgen, terwijl de provinciale en plaatselijke couranten ieder voor hunne provincie de Dépôts van tijd tot tijd vermelden.

A. J. ten Veldhuijs, idem, Rapenburg.	A. van 't Hoofd, Leiden, Maarsmanssteeg bij de Vischmarkt.
C. W. Elffert, idem, Vijzelstraat bij de Singel.	M. Sweep, Breda.
J. C. Schwenge, idem, Passer. bij de Keizersgracht, in de Nieuwe Fakkel.	Mej. de Wed. T. Mennen, Eindhoven.
Wed. E. Meijknecht, Enkhuizen	Mej. de Wed. G. v. Merkesteyn, Nijmegen.
Gez. Lippitz, Hoorn.	J. van Giessen, Zalt-Bommel.
Mej. Wed. E. M. Engel, Medemblik.	A. H. Hootjer, Apeldoorn.
	J. Markus Jr., Leeuwarden.
	En meer bekende Dépôts.

(1564

Bij den Boekhandel C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen en verzonden:

DE REGERING VAN PIUS IX EN HARE BESCHULDIGERS,

door

Dr. W. J. F. NUIJENS.

Een Boekdeel van omstreeks 200 pagina's in 8vo.
Prijs *f* 1.50.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.